

Generace rodiny Ottů v Rakovníku příkladným úsilím a tvrdou prací získaly několik světových patentů a vyučovaly na evropském kontinentě v čistotě a hygieně. A zatímco dnešní zbohatlíci si příkladně mohou pořídit fabriky s desetitískými zaměstnanci s Otty se stát nestydí tahat o to jestli jejich fabrika měla 149 nebo 151 zaměstnanců. Kdy už konečně opravdová převicová strana řekne - vraťte továrny zpátky do českých rukou, ze kterých jsme je po 45 roce se školibostí a závistí nám vlastní vyrvaly. To by bylo poučení pro příští generace, které by si uvědomily, konečně, že k prosperitě vede jen přímá cesta a všechny ty ideologické zkratky s rukama v kapsách svého souseda jsou tak dobré nanejvýš pro lumpenproletariát.

Hnutí za občanskou svobodu

POZVÁNKA



8 REPUBLIKOVÝ SNĚM

SNĚM SE KONÁ

V SOBOTU 27. 11. 1993

Prezence od 9.00 hod.

Pracovní jednání od 10.00 hod.

OBČANSKÝ KLUB

Praha 6-Dejvice,

ul. Jugoslávských partyzánů 15

METRO, trasa A, stanice Dejvická,

směr Podbaba, hotel International.

Po levé straně asi 400 m.

V.H. PROGRAM

1. Zahájení - hosté
2. Volba: moderátora, skrutátorů, zapisovatele/kj, návrhové komise
3. Schválení hlasovacího mechanismu a programu
4. Zpráva KV HOS o činnosti od posledního sněmu
5. Zpráva o hospodaření HOS
6. Zpráva lustrační komise
7. Volba nového KV HOS
8. Případná další koalice
9. Různé

Pokud se nemůžete dostavit na sněm, zašlete písemné vyjádření na adresu:

KV HOS,

Senovážné náměstí 2 (přízemí),

110 00 Praha 1

tel. (02) 24225839/fax: (02) 24225840

UPOZORNĚNÍ

Vezměte si s sebou lustrační osvědčení, průkaz totožnosti a 2 fotografie formátu jako na občanský průkaz.

U v n i t ř ě í s l a :

1. **P e t i c e** na záchranu vězně svědomí **W i n N e i n g O o e** v Barmě. Amnesty International Praha 1993
2. **Jiří G r u n t o r á d**: Informace o Libri prohibiti.
3. **Petr C i b u l k a**: Programové prohlášení Hnutí za občanskou svobodu /návrh/. 20.3.1993, KV HOS.
4. **V.J.V o s t ř e z**: pronlášení o ustavení Solidarity.

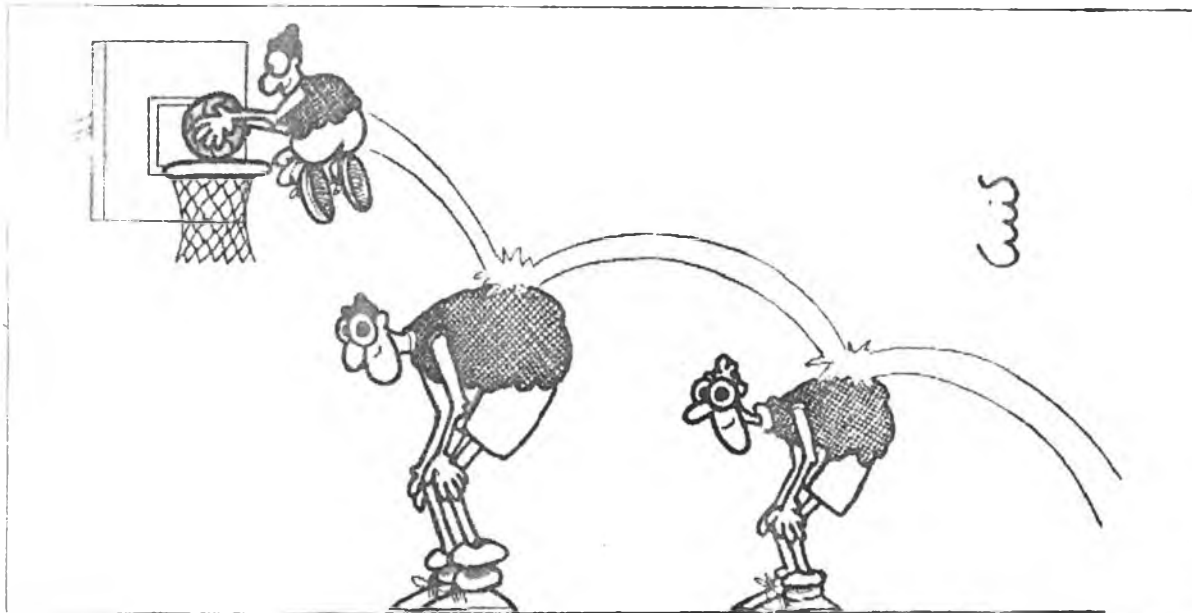
Předpokl.cena: 1,- MICH 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o h n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 1 0 8

Vydává: Vladimír Hejný Red. Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Šumperk red.: Julius A.Verge

Uzávěrka: 28.11.93



Portugalský kreslíř Luis si možná ani neuvědomuje, že jeho dílko zobrazuje nejen úsměvné dění v basketu, ale absolutně ve všech sektorech lidské činnosti i nečinnosti, a to nejen v politice, ale i hospodářství a kultuře. Šplhouni po zádech naivních lidiček jsou všude a vůbec se tím netejí. Naopak, všeobecně je to chápáno jako ctnost, kvalifikace a podnikatelský zdar. A jakmile se mu povede vyšplhat se až na vrchol, snaží se ho svrhnout noví šplhouni. Konečně někdejší prezident Zápotocký měl nepochybně čich pranostika, předvídače nejen počasí, ale i politických hnutí, když mu čtyři novináři pomohli sepsat knihu Vstanou noví bojovníci, padnou - Vstanou noví podvodníci. Vstanou? Už dávno vstali.
J.V.

Josef Zieleniec před kongresem ODS v rozhovoru s deníkem Telegraf v balcových titulcích prohlásil: "Napravo od ODS již není místo pro žádnou politickou stranu!" Takové sebevědomé prohlášení místopředsedy ODS je až příliš nediplomatické, neboť průměrný volič u nás ví, že a to nemluví o mimoparlamentních stranách, že minimálně pár křesťanských stran v parlamentu je pravidelnějších. A kam by potom chtěl řadit Republikánskou stranu, z níž odtržení poslanci ze Sládkova klubu jsou vyslovení pravidlů a jen tak mimochodem nebýt jejich hlasování o rozdělení republiky tak pan Zieleniec asi těžko by byl dnes ministrem zahraničí v levicově-mečiarovské většině ztěží působil. Pakže pane ministře i kdýž nejsem obdivovatel diplomatických vyjádření, tak tentokrát jste přece jenom poněkud přestřelil.
V.H.

Solidarity in the Free World
P.O. Box 541, Main Post Office
Hamilton, Ontario L8N 3T8
Canada

Hamilton, 11. října 1982.

PROHLAŠENÍ O USTAVENÍ SOLIDARNOSTI VE SVOBODNÉM SVĚTE :

Diktátorský komunistický režim v Polsku zakázal dne 8. října 1982 Solidaritu a dopustil se zločinu proti svobodě volného sdružování. Svoboda je nedělitelná a tento diktát se týká celé lidské společnosti.

Národy Československa: Podkarpatsí Rusíni, Slovinci a Češi jsou v nesvobodě a nemohou protestovat jako dobří sousedé Polska. Činíme tak proto jejich jménem my, představitelé největší vládní strany v kdysi svobodném Československu, Čs. Republikánské strany v exilu v této svobodné zemi Kanadě a zakládáme dnes, 11. října 1982, SOLIDARITU VE SVOBODNÉM SVĚTE. Je to volné sdružení pro všechny lidi dobré vůle.

Doufáme, že toto hnutí solidárnosti budou postupně následovat všichni lidé dobré vůle bez rozdílnosti barvy, jazykové, či víry a tak porušení svobody neuhasne, ale bude svítit před námi, dokud celý svět nebude svobodný. Polský národe, nejsi ve světě opuštěn, boj Tvůj je záležitostí nás všech!

Včera, 10. října 1982, byl v Římě kanonizován velký syn polského národa, sv. Maximilián Kolbe, který v láce k bližnímu neváhal obětovat svůj vlastní život. Podle jeho příkladu žádáme všechny členy, kteří se s námi sdruží v Solidaritě, aby na místo placení členských příspěvků, zvýšili charitativní dary ve prospěch lidí postížených neštěstím, hladem, nemocí a také obětí nelidských režimů kdekoli v světě. Nevytváříme posílní organizaci, závislou na funkcionářích, ale nechť se každý z členů považuje za zástupce Solidárnosti v prostředí ve kterém žije. Jen pro koordinaci společného postupu, bude-li to příští vývoj situace ve světě vyžadovat, uvádíme adresu: Solidarity in the Free World, P.O.Box 541, Main Post Office, Hamilton, Ontario L8N 3T8, Canada.

Dnes je v Kanadě památný den "Thanksgiving Day". Vzdáváme tedy Bohu díky za dary svobody, které zde užíváme a prosíme za odpuštění, jestliže jsme až dosud byli neteční k bližním utlačovaným a nešťastným a tak se dopouštěli kompromisů se zlem. Nechť Všemohoucí přijme smírnou oběť polského národa a jiných národů v utrpení, aby pak po celém světě panoval mír a spravedlnost!

V. Vostřos
Václav J. Vostřos
Antonín Švirgla
Jaroslav Knap, et.

Poznámka:
Prosíme tímto o spolupráci všech našich dem. krajanů a exulantů (také všech jejich organizací a institucí). Přeložte laskavě toto prohlášení do oficiální řeči vaší země a pošlete kopie co nejdříve k tiskárni v místním tisku a také publikacím etnických skupin. Můžete-li, pošlete nám zprávu o vykonané práci a výaledku, pro historický archiv našeho společného odboje. Děkujeme předem!

Zalud Občanská
Demokratická
Strana

NEZÁVISLÉ
INFORMAČNÍ A TISKOVÉ CENTRUM
demokratických iniciativ
se sídlem v Brně - pachtovní oddělení - 1
602 09 BRNO, Slovákova 8

PROGRAMOVÉ PROHLÁŠENÍ HNUTÍ ZA OBČANSKOU SVOBODU (návrh)

ÚVOD

Hnutí za občanskou svobodu vzniklo 15. října 1988. Byl to první pokus shrnout nedostatky ve zkomirajícím komunistickém absurdním státě. Z dvanácti bodů prvního manifestu Hnutí za občanskou svobodu, který nesl výstižný název Demokracií pro všechny, vyplývalo řešení problémů v konkrétních situacích a regionech. Vyhlášení dvanácti bodů manifestu HOS bylo logickým vyvrcholením snah některých signatářů Charty 77 při řešení narůstajících problémů, které komunistický režim nechtěl nebo nebyl schopen řešit.

Naděje, že po převratu 17. 11. 1989 bude skoncováno se zločinnou komunistickou ideologií a jejími nositeli, byly bohužel liché. Komunisté, veksláci a šmelináři dodnes využívají výsledků dohod u kulatých stolů, kde na jedné straně seděly špičky nomenklatury KSČ a na druhé vedoucí představitelé OF. V duchu těchto nepochopitelných dohod a za přímé podpory lidí z OF, kteří se mezitím stali nositeli nejvyšších státních funkcí, se přes noc ze zarytých marxistů - odpůrců soukromého majetku - stali podnikatelé.

Žijeme ve státě, který se vinou nezodpovědných politiků rozdělil. Žijeme ve státě, kde slušní lidé nemají šanci. Jsme nuceni žít ve státě, kde převládá hluboký mravní úpadek.

S tímto neutěšeným stavem se ale nemůžeme smířit. Vyzýváme všechny občany, kterým není lhostejný tento nedobry vývoj naší společnosti, ke spolupráci. Cíle, které byly předloženy v prvním manifestu Hnutí za občanskou svobodu, nejsou zdaleka splněny.

Navazující na manifest HOS z roku 1988 jsme nuceni konstatovat, že body manifestu a zejména požadavky a cíle v nich uvedené nebyly splněny vůbec, nebo byly splněny pouze zčásti a způsobem, který nenaplnuje naše představy o demokracii pro všechny (tak, jako to bylo uvedeno v manifestu HOS s přihlédnutím k době, kdy manifest vznikl).

1) Masarykovské pojetí demokratického státu bylo pojetím státu občanského. Toto pojetí však nedošlo svého naplnění ani za života svého tvůrce a propagátora, natož v době dnešní. Důkazem toho je rozpad státu, T. G. Masarykem založeného, na státy dva, které musíme považovat za státy tvořené na principu národním, kterýžto však v dnešní době nepovažujeme z celosvětového měřítka za perspektivní.

Proto budeme důsledně prosazovat v České republice občanský princip pojetí státu, jehož základem mají být obce, v nichž občané žijí a uplatňují svá občanská práva.

Za základní metodu prosazování nejen tohoto našeho cíle budeme považovat demokracii. Demokracie musí být základem tvorby všech státních institucí a musí být jedinou metodou jejich činnosti.

2) Za základ záruk výkonu politických práv občanů považujeme pluralitní systém s více politickými stranami. Aby však politické strany (resp. jejich vedení či kabinet) nemohly zneužívat té důvěry, které se jim od občanů v takovém systému dostává, budeme trvat na takové zákonodárné úpravě jejich činnosti, která umožní kontrolu politických stran jak jejich vlastní členskou základnou, tak i kontrolou veřejnosti. K tomu nás vede naše nejnovější zkušenost: ve vedení politických stran vznikají elitářské skupiny ne nepodobné těm, které byly v období totality ve straně komunistické. Elitářské skupiny považujeme za jedno z největších nebezpečí pro demokracii proto, že uvádí ostatní občany k pasivitě. Ta posléze svádí elitu k vytváření oligarchických systémů, jež svými důsledky mohou vést zpět k totalitě.

Jedním ze základních atributů demokracie je informovanost občanů. Jedině objektivně informovaný občan je schopen správně posoudit stav věci ve společnosti a veškerou činnost těch, které si v systému zastupitelské demokracie zvolil do čela státu. Z tohoto důvodu budeme dbát, aby jednání všech orgánů státní moci byla přístupná sdělovacím prostředkům tak, aby tyto nebyly odkázány na nic neříkající sdělení tiskových mluvčích.

3) Hodnotíme-li Ústavu České republiky jako celek, musíme konstatovat, že nenaplnila ani zdaleka naše představy. Odhlédneme-li od hodnocení jejich konkrétních ustanovení, která si často protirečí, postrádáme nejvíce vyjádření poměru občana a státu. Ústavní zakotvení vztahů občana a státu je zárukou občanských jistot proti zvlsti těch, kteří státní moc představují.

Rovněž postrádáme v ústavě ustanovení o referendu, jako prvku přímé demokracie. V něm spatřujeme prostředek k řešení rozporů mezi moci zákonodárnou a výkonnou i prostředek proti tomu, čemu jsme si zvyklí říkat "zablokování parlamentu".

Jsme též toho názoru, že prezident by měl být volen přímo občany. Jen takto volený prezident by mohl mít pravomoce odpovídající způsobu svého zvolení, mohl by být tou nejlepší protiváhou politických stran jak ve vládě, tak v parlamentu.

4) Jsme zásadně proti takzvané kontinuitě práva, která spočívá v přebírání zákonů totalitního státu státem novým. Kontinuitu práva připouštíme pouze k překlenutí období, kdy právní stát ještě nemá zákony nové - avšak pouze za předpokladu, že přežívající komunistické zákony z let 1948 až 1989 budou posuzovány a vykládány z hlediska mezinárodně platných dohod o lidských a občanských právech. Pro zajištění takového výkladu požadujeme uznání protikomunistického odboje s uzákoněnou nepromlčitelností zločinů komunismu. Potrestání těch, kteří se osobně na těchto zločinech podíleli, je nezbytné.

Vývoj posledních tří let nás vede k závěru, že je nutné zabránit pronikání do státní správy těch osob, které vůči občanům představovaly totalitní státní moc a ovlivňovaly osudy lidí. Jsou to právě oni, kdo nás i svým nynějším jednáním utvrzuje o nezbytnosti tohoto kroku.

Nelze ponechat stranou ani zmínku o našem soudnictví. Obsazenost soudů soudci, kteří soudili i v období totality a kteří se na krivdách páchaných komunistickým režimem podíleli svým rozhodováním, je temnou stránkou našeho soudnictví. Do nebevolající je doživotní jmenování do soudcovských funkcí těch soudců, kteří soudili při procesech s disidenty. Jsme toho názoru, že doživotní jmenování soudců je v současnosti předčasná. Hrozí totiž nebezpečí, že tyto zdiskreditovaní a nyní doživotně jmenovaní soudci by mohli potrestání komunistických viníků bránit. Je tedy logické, že dokud zločinci nejsou potrestáni, musí být soudci voleni na dobu časově omezenou.

Jsme znepokojeni vývojem kriminality jak obecné, tak i hospodářské. Naše republika se stává rejdištěm mezinárodního zločinu. Bezpečnost občanů není zajištěna. Demokratické poměry v naší zemi jsou pachatelů zneužívány. Chaotičnost a nesystematičnost policejní práce lze řešit oddělením policejní prevence, kterou by zastávala obecní či městská policie. Další složku policejního sboru, represivní, spočívající ve stíhání pachatelů trestných činů, vyšetřování a předávání soudům, musí zajišťovat ústředně řízená kriminální služba.

Samostatným problémem je bezpečnostní služba, sloužící k ochraně státu. Stávající zákon o BIS je nedostatečný a musí být novelizován tak, aby tyto služby byly kontrolovatelné zvláště komisí parlamentu.

5) Škody, které na přírodě a životním prostředí napáchal komunistický režim, jsou nedozírné. Bude zřejmě trvat celé generace, než budou napraveny. I zde trváme na potrestání těch, kteří měli a mohli poznat škodlivost svých rozhodnutí. V případech, kdy přímo hrozí vznik škod, nebo kdy škody již vznikají (např. severní Čechy), je nutná státní intervence, respektující výsledky místního referenda.

Perspektivním řešením problematiky ekologie mohou být například daňové úlevy ekologicky vhodným výrobním a naopak daňové zatížení výrobních a výrobu ekologicky nevhodných.

6) Drobné a střední podnikání je současnou vládou zřejmě považováno za zanedbatelnou součást makroekonomiky, a proto je hospodářská reforma nedostatečná. Drobní a střední podnikatelé by se měli těšit důsledně podpoře státu, který by se měl vzdát části finančních prostředků ze státního rozpočtu ve prospěch obcí, aby ony mohly drobné podnikání podle svých místních potřeb podporovat.

Národní majetek musí nakonec přejít do soukromého vlastnictví podnikatelů. Historie nás učí, že stát je jako vlastník zcela nezodpovědný, a proto je státní vlastnictví nerentabilní. Zkušenosti z doposud probíhající privatizace nás vedou k vyslovení požadavku revize rozhodnutí privatizačních komisí tam, kde jsou důvodné pochybnosti o jejich správnosti. Zejména je třeba zkontrolovat, zda se majetku nezmocnili členové KSČ a její nomenklaturisté, příslušníci a konfidenti StB a KGB. V této souvislosti navrhuje dodatčně zdanění majetku těch osob, které neprokáží zdanění prostředků, jichž k nakupe majetku použily. Toto zdanění nesmí být vázáno časovou hranicí.

V restitucích je třeba navrátit vše, co bylo ukradeno, ať je jiz zlodějem kdokoliv. Pro citlivost problému budeme prosazovat individuální posuzování požadavku navrácení majetku jak jednotlivcům, tak právníckým osobám.

Velký průmysl sotva bude možné dostat na světovou úroveň. Proto budeme prosazovat jeho zapojení do světové ekonomiky tak, aby se stal jeho integrální součástí, nebo aby byl restrukturalizován. Občané na neschopnost podniků nesmí doplácet vysokými daněmi.

7) Ačkoliv za jednu ze základních povinností státu pokládáme umožnit každému občanu vzdělání, přičemž toto je automaticky hrazeno z daní, nesmí být kladený překážky nestátním iniciativám, ať už soukromým či církevním, vedoucím ke vzniku nejrůznějších škol. Považujeme za správné, aby i ve školství, zejména středním odborném, vznikaly takové soukromé instituce, které lépe než státní vychovávají odborníky pro potřeby podnikatelské sféry.

Obsah výuky musí obsahovat poznatky nejen materiální, ale i duchovní povahy. Školství komunistického typu, jednostranně zaměřené materialisticky, vede k morální devastaci myšlení lidí. Vyváženou výuku nelze garantovat učitelům, kteří vědomě a úmyslně tento devastující systém podporovali. Navrhujeme proto, aby lustrační zákon byl rozšířen i na pracovníky ve školství.

Naše vysoké školy je nutné zpětně napojit na světový systém vysokých škol, aby byla překonána jeho dosavadní izolovanost, způsobená komunistickým strachem z vědění.

8) Víra přináší člověku vyšší etické a morální hodnoty, nežli může nabídnout materialismus. Již ve výuce na základních školách je žádoucí, aby znalosti o víře byly přístupné každému dítěti, které o ně projeví zájem. Aby se dítě mohlo rozhodnout, je povinností státu jej o základní víře poučit a seznámit jej s ní.

9) Odbory by měly tvořit základ tlaku na zaměstnavatele, aby dodržovali veškeré právní předpisy týkající se jejich vztahů k zaměstnancům. Těž je jejich povinností hájit své členy při sporech se zaměstnavateli. V neposlední řadě patří odborům i právo připomínek k navrhovaným zákonům, které se práv zaměstnanců týkají. Odbory musí být účastny na jednáních nejen na nejvyšší úrovni, ale též v obcích. Rozhodně by neměly suplovat cestovní kanceláře.

10. Preferujeme vytvoření takové armády, která bude profesionální v pravém smyslu tohoto slova. Mimoto považujeme za základní povinnost občanů bránit společně svůj majetek a životy před napadením. V tomto smyslu navrhujeme vytvoření systému domobrany s výcvikem občanů v užívání zbraní. Ke vzniku domobrany by měla přispět profesionální armáda, která by se měla na výcviku podílet.

Rozhodně odmítáme armádu klasického typu, založenou na všeobecné branné povinnosti.

Podporujeme zapojení naší armády do systému společné obrany geografického prostoru, v němž se nacházíme.

11) Již v úvodu jsme odmítli budování státu na národnostním principu. Přiznáváme však občanu České republiky právo projevit se tak, jak to odpovídá jeho národnímu citění a kulturním tradicím, v nichž byl vychován. Považujeme však za nepřijatelné, aby se národní a kulturní odlišnosti staly prostředkem či záminkou k nátlaku na získání jakýchkoliv výhod pro jednu část občanů na úkor skupin ostatních.

O územním uspořádání nechť rozhodují občané ať již referendem, nebo rozhodnutím obcí sdružit se ve větší celky.

12) Jsme zásadně proti jakýmkoliv teoriím o cestě do Evropy. Česká republika v Evropě je a bude vždy. Záleží však na tom, jak uspořádá své vztahy k ostatním evropským státům, zejména ke svým sousedům. Jsme si vědomi toho, že díky čtyřicetileté totalitě a zpeřtrhání přirozených vztahů nebude Česká republika ten, kdo bude určovat vývoj těchto vztahů. Bude to však ona, kdo rozhodne, co přijme a co jako nebezpečné odmítne.

Jednotnost je pro nás nepřijatelnou pro přílišnou podobnost s tím, co se donedávna navázalo internacionalismem. Sjednotit lze jen to, co je sjednotitelné, a to je ekonomika, ekologie, společná obrana proti válečnému nebezpečí a podobně.

Vše, co je výše uvedeno, plyne z nedostatečného naplnění našich požadavků vyslovených v manifestu Demokracii pro všechny. Po listopadu však vznikly problémy nové, a i k nim jsme zaujali své stanovisko.

a) Stát je povinen postarat se o občana, který se nezávinně nemůže o sebe postarat sám: mládež, staří lidé, nemocní, trvale zdravotně postižení. O ně musí být postaráno systémem sociálního a nemocenského pojištění. I zde vidíme možnosti soukromých iniciativ, avšak garantovaných státní zárukou tak, že stát bude tyto soukromé podniky obzvlášť kontrolovat co do plnění jejich povinností.

Zejména v péči o trvale postižené osoby či jinak sociálně slabé spoluobčany chceme podporovat iniciativu charit církevních, jimž musí být dána možnost získávat prostředky na svou činnost z vlastního majetku.

U občanů závislých na pomoci po přechodnou dobu z důvodu nezaměstnanosti chceme dbát na to, aby se netvořila vrstva parazitujících jedinců bez zájmu o svůj vlastní osud. Je lépe vytvářet pracovní místa ve veřejných pracích pro obec, nežli dlouhodobě vyplácet sociální podpory. Za vytváření pracovních míst nesmí být však považováno udržování přebujelé státní administrativy, která nezaměstnanost vlastně uměle skrývá. Rovněž tak nelze připustit tolerování neefektivních činností v doposud existujícím státním hospodářském sektoru.

b) Projevem nepochopení pojmu "právní stát" je inflace právních předpisů, řešících každíčkou jednotlivost života občanů. K plnění těchto předpisů pak vznikají úřady, které by za normálních okolností nikdo nepotřeboval. V nich se kvůli nedostatku odborníků soustředí osvědčené kádry totalitního režimu.

Navrhujeme proto zjednodušit právní řád a zkvalitnit jej tak, aby z něho jednoznačně vyplývala základní práva a povinnosti občanů, a aby nebylo zapotřebí dalších a nových institucí.

c) Jsme velmi znepokojeni se stavem ústavnosti. Řešení naplnění senátu či jeho zrušení ústavní cestou považujeme za důležité, poněvadž současný stav bere všem občanům ústavou zaručené jistoty. Rozporuplné chování poslanců ČNR, nyní Poslanecké sněmovny, svědčí o tom, že tyto lidé před zraky celého národa porušují ústavu jimi schválenou. Na jedné straně odsouhlasili 172 hlasy ústavu garantující Senát a na druhé straně nenalezli dostatek hlasů k tomu, aby tento zákon naplnili. Toto počínání považujeme za nekvalifikované, a proto navrhujeme, aby poslanci byli svými voliči odvolatelní.

d) Nejrůznější korupční aféry, zejména v privatizaci, za něž nesou odpovědnost (doposud pouze morální) ústavní činitelé, dokazuje oprávněnost požadavku vydáním zákona o neslučitelnosti zájmů a zákona o možnosti odvolání jednotlivého člena vlády na návrh projednaný a schválený parlamentem.

e) Považujeme za nezbytné zaujmout stanovisko i k průběhu restitucí. Je nemorální, aby byla stanovována jakákoliv hranice, za niž není možné v žádném případě jít při navrácení ukradeného majetku. Proto navrhujeme, aby rok 1948 byl hranicí pouze pro tzv. plošné navrácení majetku, a aby byl vypracován zákonný způsob navrácení majetku před tímto rokem na individuální žádost kohokoliv, včetně právníckých osob. Takto by měl být navrácen majetek komukoliv, kdo prokáže, že je oprávněným vlastníkem nebo jeho právním nástupcem. Při vrácení majetku musí být zákonem dána povinnost vydat dosavadním neoprávněným držitelům veškeré doklady o nabytí tohoto majetku. Nebude-li držitel majetku schopen dokladovat jeho držení, pak nechť je takový majetek bez dalšího zahrnut do Fondu národního majetku do doby rozhodnutí soudu o jeho oprávněném vlastníku.

Neprokáže-li žadatel o navrácení majetku svůj oprávněný nárok a neprokáže-li ani jeho současný držitel doklady o jeho nabytí, nechť se takový majetek stane majetkem obce.

NEZÁVISLÉ
INFORMAČNÍ A TISKOVÉ CENTRUM
komunistických iniciativ
Sokolovská 15, Praha 1
Československá lidová armáda - 1
Československá lidová armáda - 8

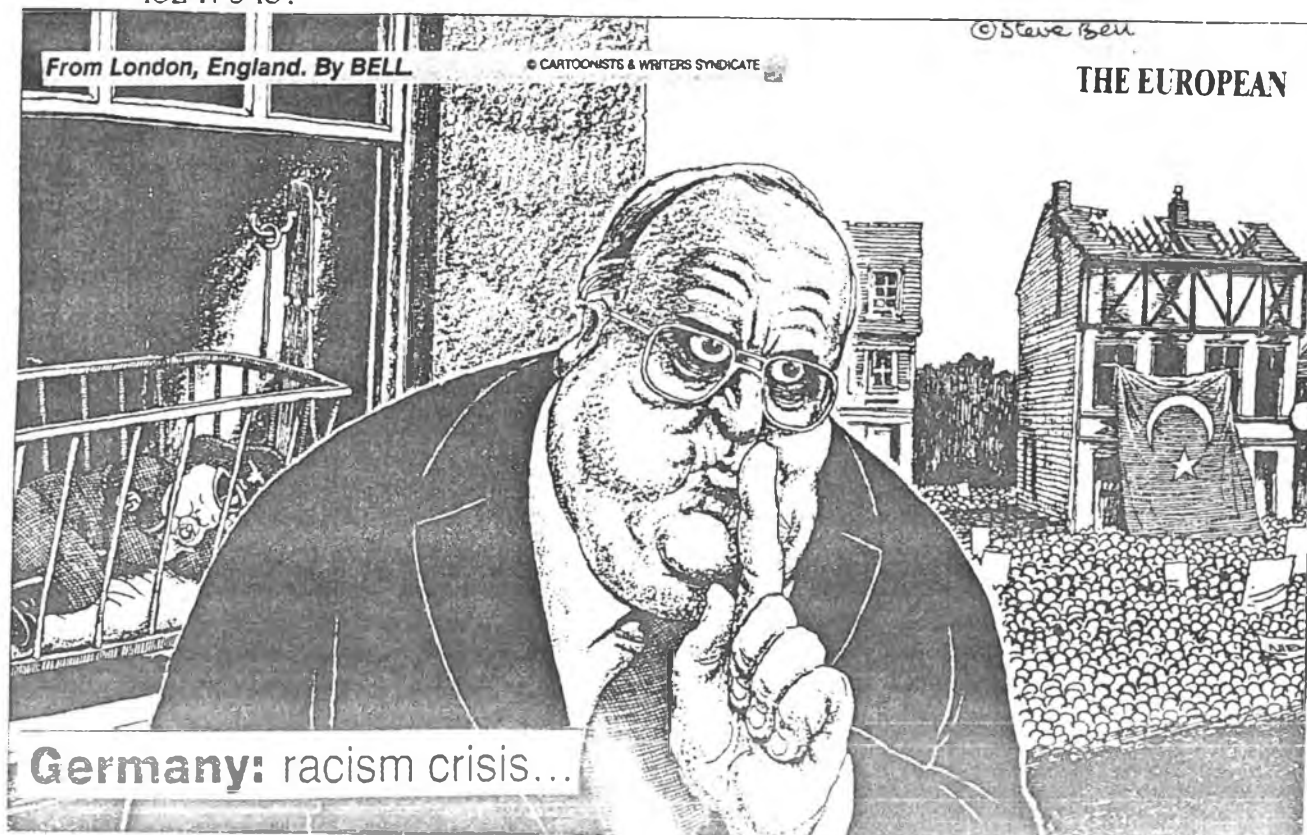


V Praze dne 20. 3. 1993

Za koordináční výbor HOS:
mluvčí Petr CIBULKA

TENA PRO

- ◆ Knihovna a čítárna Libri prohibiti sídlí na Senovážném (dříve Gorkého nám.) č. 2, Praha 1 v 1. patře.
- ◆ Otevírací doba: Pondělí - čtvrtek 13 - 17 hodin
- ◆ Fondy obsahují: Samizdatovou českou a slovenskou literaturu z let 1969 - 1989 včetně časopisů. Exilovou českou a slovenskou literaturu z let 1948 - 1993 včetně časopisů. Samizdatovou polskou literaturu z let 1979 - 1989 včetně časopisů. Literaturu čs. válečného exilu z let 1939 - 1945. Literaturu ruského a ukrajinského exilu z let 1920 - 1990 včetně časopisů - v omezeném rozsahu. Cizojazyčnou literaturu, vztahující se k Československu včetně časopisů. Materiály vytvořené československou a polskou domácí i zahraniční opozicí (letáky, pohlednice apod.). Dokumenty VONS, Charty 77 a dalších iniciativ. Nosiče zvukového a obrazového záznamu, vytvořené naší domácí i zahraniční opozicí.
- ◆ Všechny fondy jsou přístupné k prezenčnímu studiu.
- ◆ Vybrané publikace půjčujeme proti složené kauci.
- ◆ Poskytujeme konzultace a počítačové rešerše.
- ◆ Kopírujeme celé publikace či jejich části.
- ◆ Lze nám telefonovat a faxovat na číslo 24225971, kde je mimo úřední hodiny záznamník.
- ◆ Zřizovatelem knihovny je občanské sdružení Společnost Libri prohibiti, registrované Ministerstvem vnitra ČR.
- ◆ Číslo bankovního účtu je 3019555-018/0800, IČO je 45247048.



RELEASE WIN NAING OO! PROPUŠŤTE WIN NAING OO!

General Than Shwe

Chairman SLORC (Raďy pro znovunastolenı zakaona a pořadku)



Your excellency,

I appeal for the unconditional and immediate release of Win Naing Oo prisoner of conscience, who has been detained in Myanmar for more than three years. I appeal for the release of all others prisoners of conscience in Myanmar and for the observance of General Declaration of Human Rights in Myanmar.

Vaše excelence,

Žádám, aby byl propuštěn Win Naing Oo, vězeň svědomı, jenž je již více než tři roky vězněn v Barmě. Žádám také, aby byli propuštěni i všichni další barmští vězni svědomı a aby byla v Barmě respektována Všeobecná deklarace lidských práv.

S úctou

Respectfully

Name/Jméno
Vladimír Hejný

Address/Adresa
ČSA 34, 787 01 Šumperk

Signature/Podpis

RELEASE
WIN NAING OO!



3 YEARS IN PRISON

c: skupina AMNESTY INTERNATIONAL PRAHA 1993

General Than Shwe
Chairman of SLORC
c/o Ministry of Defence
Signal Pagoda Road
Yangon
Union of Myanmar